

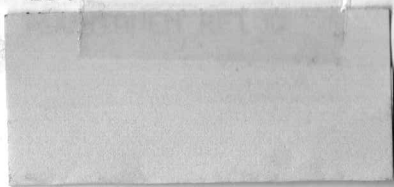
.F534

MP 69 ry

PL 69

00691 HELSINKI

251 /

#

M

Tapoja tehdä osoitteenmuutoksesi

1. Lähetä allaoleva kuponki postimerkillä varustettuna Päivi Jalavalle
2. Lähetä postista saatava "Osoite muuttuu" -postikortti Päivi Jalavalle
3. Tee ilmoituksesi kerhon kotisivuilla WWW:ssä
4. Muista mainita jäsennumerosi, sen saat vaikkapa tämän lehden osoitelemasta nimesi yläpuolelta tai jäsenkortistasi
  - Täydennä ja korjaa muuttuneet tietosi tällä samalla kortilla

Osoitteenmuutosilmoitus:

Jäsennumero:

Jäsenen nimi:

Uusi jakeluosoite:

Postinro ja -paikka:

Voimaantuloaika:

Muut jäsenrekisteritiedot:

Puhelin:

Ammatti:

Syntymäaika:

Mp:n merkki ja malli:

Posti-
merkki

Päivi Jalava

**Koulukatu 15 A 9
33200 TAMPERE**

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

Nro 3 • KESÄKUU 2003

MOTORISTI

MP69:n tapahtumia

Kontioralli	04.-06.07.2003	Kontrolli: Kolari, Ylläs, Äkäslompola Hotelli Ylläskaltio Jarkko Kuusisto McLevi, Kittilä, 0400-732 029 Majoitustiedustelut: 0400-452 571 tai e-mail: anita.kontio2003@luukku.com
Sivuvaunujen Kesäkokoontuminen	25.-27.07.2003	Valkeakoski Sivuvaunuyhdistys Tommi Lehtonen 040-730 2902
Motoristi Survival IV	09.-10.08.2003	Tampere, Hervanta Poliisikoulu Petri Tuovinen, 0400-878 170 petri.tuovinen@mp69.org
Perheralli	8/2003	Paikkaa ja järjestäjää etsitään!
Eestin Etappiajo	15.-17.08.2003	Eesti Hanna Kortesus, 050-522 6969 hanna.kortesus@mp69.org HUOM! Ilmoittautuminen alkaa 02.05.2003 Vain mp-69:n jäsenille.
Vuosikokous	13.09.2003	Mobilia, Kangasala Hallitus
Sivuvaunujen syyskokoontuminen	26.-28.09.2003	Paikka avoin Sivuvaunuyhdistys Iris Riihiluoma, iris.riihiluoma@pp.inet.fi
Pohjoisen Pystymettä	19.-21.09.2003	Napapiirin Moottoripyöräilijät ry Veikko Harjuniemi 0400-394 162 Mikko Laitila 0400-188 429
Moottoripyöräsunnistus	6.-7.9.2003	Tero Ahlqvist
Enduropöräys	9-10/2003	Paikka avoin. Järjestäjä avoin
Pystymettä	24.-26.10.2003	Peräseinäjoki, Vankileiri Soitinyhte Wanhat Pyörät Rymy 040-833 9336, Matti Saarinen 044-329 9883

Motoristi

Nro 3 Kesäkuu 2003. 34. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.
Ilmestyy helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Painopaikka: Tekstitaso Oy & Offset, Tampere 2003
Taitto: Tmi Lehtiapu/Marja Rissanen
Postitus: Postlink Oy Tampost
Ilmoitushinnat: koko sivu 168 €, 1/2 sivua 92 €
Kannen kuva: Moottoripyöräparkki Turun keskustassa. Kuva: Veijo Änäkäinen.

HALLITUS

Puheenjohtaja

Reija Helminen
Luhtaankatu 12 G 40
33560 Tampere
Matka 040 760 6969
reija.helminen@mp69.org

Varapuheenjohtaja

Petri Lajunen
Marttilankatu 4
37200 Siuro
Matka 040 747 4572
petri.lajunen@mp69.org

Sihteeri

Marjaana Laine
Vanajantie 13-15 C 12
00510 HELSINKI
Matka 050 592 0388
marjaana.laine@mp69.org

Kassanhoitaja

Kirsi Lindfors
Sääksjärventie 26
33880 Lempäälä
Matka 040 553 1401
kirsi.lindfors@mp69.org

Kerhoemäntä

Pirkko Herranen
Tilanhoitajankaari 7 A 2
00710 HELSINKI
Matka 040 503 0126
pirkko.herranen@mp69.org

Päätoimittaja

Veijo Änäkäinen
Nikinväylä 9 D 16
33580 TAMPERE
Matka 040 709 2703
veijo.anakainen@mp69.org

Koulutusvastaava

Petri Tuovinen
Nuolialantie 23 C 14
33900 Tampere
Matka 0400 878 170
petri.tuovinen@mp69.org

NMR-vastaava

Anne Aaltonen
Hämeentie 77 A 9
00550 HELSINKI
Matka 050 368 4632
anne.aaltonen@mp69.org

Aluetoimintavastaava

Tony Lind
Korteniityntie 2
33980 Pirkkala
Matka 0400 558 922
tony.lind@mp69.org

Nuorisovastaava

Pekka Suontausta
Vernerinkuja 14
38200 Vammala
Matka 050 356 3216
pekka.suontausta@mp69.org

Jäsenkirjuri

Päivi Jalava
Koulukatu 15 A 9
33200 Tampere
Matka 040 5733 198
paivi.jalava@mp69.org

Kerhotavaraoppias

Asko Vesinen
Kivalterintie 22 A 12
00640 HELSINKI
Puh. t. (09) 7527 1902
Fax t. (09) 7527 1327
asko.vesinen@mp69.org

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

Osoite:

PL 69, 00691 HELSINKI

Jäsenmaksutili:

Nordea Tampere-Hervanta 224318-12479

Postisiirtotili:

800013-1427226

<http://www.mp69.org>

mp69@mp69.org

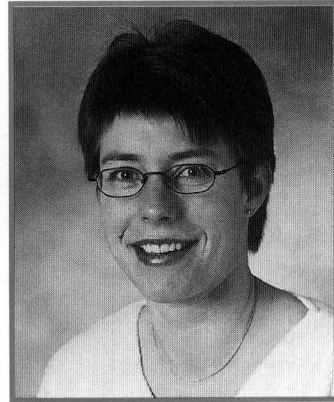

www-vastaava

Jukka Lindfors
Sääksjärventie 26
33880 Lempäälä
Matka 050 588 3122
jukka.lindfors@mp69.org

Mutkaista tietä eteenpäin

MP69 tiellä on ollut mutkia ja mäkiä kuin konsanaan motoristin toivetiellä. Niistähän se hauskuus syntyy, kunhan vain osaa arvioida oikein omat taidot ja pyörän kyvyt.

Mutkia ja mäkiä on edessä vastakin. Moottoripyörien määrän lisääntyminen tuo uusia ihmisiä harrasteen pariin. Kuinka motoristien tapojen ja kulttuurin käy, on paljon kiinni siitä, millaista esimerkkiä me näytämme.

Onko kuusysin työsarka – kokoontumiset ja koulutus – kiinnostavaa ja tärkeää myös muiden mielestä. Osaammeko arvostaa riittävästi niitä motoristihenkisiä ihmisiä, jotka mahdollistavat meille nämä

antoisat ja mukavat tapahtumat. Toivotavasti!

Uudet koukerot EU:ssa ja laajemminkin vaativat myös MP69 panosta. Onneksi yhteistyö kotimaisen järjestöjen kanssa rullaa tällä hetkellä hienosti, paremmin kuin moniin aikoihin. Mahdollisuuksia ja vauhtia siis on.

Vastassa on mutkia ja mäkiä. Oikean ajolinjan valinnalla varmistuu turvallinen pääsy myös seuraavalle suoralle.

Kontio kutsuu – siellä nähdään!

T: Reija

Seuraavan lehden
aineistopäivä on 14.7.

Pää- toimittajan terveiset

Puheenjohtajamme Reija Helminen mainitsee kirjoituksessaan esimerkin näyttämisen. Mitähän se esimerkki mahtaa tarkoittaa? Ainakin minun itseni on täytynyt välillä ”ottaa kortti kuivumaan”, sillä olen joskus ollut huono esimerkki liikenteessä. Seuraavassa on viime vuoden Motoristi Survival -kursilla tuplatiimissä omalle paperille kirjaamiani riskejä, joita yrittän tänäkin vuonna tietoisesti välttää. Joissain kohdissa on tapahtunut positiivista kehitystä, mutta vielä korjattavaa riittää :-). Mielenkiintoista on ollut huomata, että ajokilometrien ja mp-kokemuksen karttuessa riskilistan sisältö on muuttunut:

- ei päihtyneenä ajoa, ei edes yhden kaljan jälkeen
- vieraalla pyörällä on ajettava maltillisesti
- hirvivaara-alueella on pudotettava nopeutta ja tarkkailtava pientareita
- muiden tienkäyttäjien kanssa ei saa lähteä kilpasille
- varottava näköesteiden kohdalla
- ohjauslaitteisiin ei saa asentaa omia virityksiä
- ajovalot aina päällä ja oikein suunnattuna

- aina asian mukaiset ajovarusteet päällä
- riittävä etäisyys edellä ajavaan
- puhtaan ja naarmuttoman visiirin lisäksi häikäisysuoja
- alle aina kunnolliset renkaat
- tehojarruttaminen hallittava myös määrällä
- ei ylinopeutta
- huomiota herättävät ajovarusteet
- ei näytösluonteista ajoa liikenteessä
- varmistettava valoristeyks myös vihreällä

Esimerkkiä voi myös näyttää osallistumalla oman kunnan päätösten tekoon. Tampereen kaupunki pyysi palautetta liikenneosayleiskaavan raporttiin. Motoristien lähettämään palautteeseen reagoitiin siten, että Puutarhakatu 9:n kohdalla (KELAn edustalla) on nyt maksuton moottoripyöräpysäköinti. Nyt meidän kaikkien keskustassa asioivien motoristien olisi vuorostaan käytettävä tätä kokeiluluontoista pysäköintialuetta, jotta siitä tulisi pysyvä.

”Maltillista nautiskelua kesän riemuihin riskit tiedostaen”, toivottaa

Veijo Änäkäinen

KONTIORALLI 4 - 6.7.2003

**KONTROLLIPAIKKA:
KOLARI, YLLÄS, ÄKÄSLOMPOLO,
HOTELLI YLLÄSKALTIO. AVOINNA 24 H.
KONTROLLI 4-5.7.2003
PE 9.00-LA 18.00
MAJOITUSVARAUKSET:
ANITA.KONTIO2003@LUUKKU.COM
GSM. 0400-452571**

Ykä Veteraanirallissa Seinäjoella 29.7.2001.

KONTIOSTA KONTIOON

Olin kesätoissa Varkaudessa Ahlstömin konepajalla 1972. Olin myynyt sivuvuonullisen BMW 250-54:n ja tällä rahalla maksoin Rainer Westerlundin Tampe-reella minulle mittojen mukaan tekemän mustan nahkapuvun- samanlaisen kuin Jarno Saarisella. Nahkapuku oli tuon ajan muodin mukaan uutena niin tiukka, että kun lähdin Varkaudesta 30.6.1972 Kontioralliin, eivät polvet taipuneet Ducatissa kunnolla etutapeille, takatapeista puhumattakaan. Perillä Ranuan Simojärvellä tapasin Tolosen Yrjön eli Ykän ensimmäisen kerran, jonka moottoripyörä oli 2-sylinterinen 2-tahtinen 100ccm:n Ya-

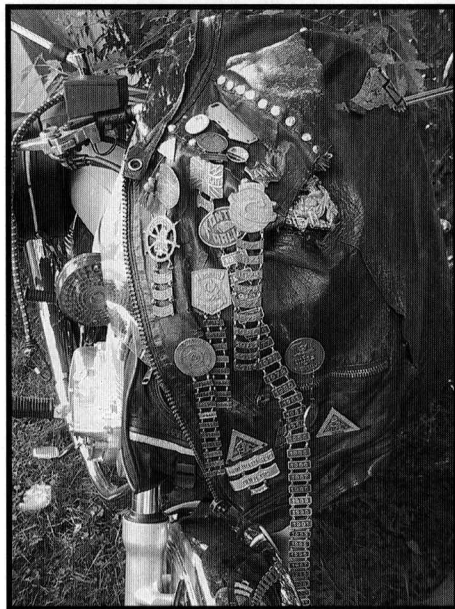
maha. Tuohon aikaan rallipaikalla oltiin päivä ja yö ajovaatteissa eli ”nahkoissa”, niin Ykäkin- tätä monesti muistelimme nykyisten sivulaukkujen aikana, kun vaat-teitakin mahtuu mukaan. Silloin mukana oli teltta, kumipatja, makuupussi ja sade-vaatteet. Reikäleipä viimeisestä kyläkau-pasta tungettiin nahkapuvun vetoketjun alle; rallipaikalla ei ollut ruokatarjoilua.

Viimeisen kerran tapasimme 7.7.2002 Evijärvellä, jossa Ykä sai Sisu-puukon 30:stä Kontiosta. Ykän perässä ajoimme vielä kerran – minulla sama nahkapuku päällä ja Ykällä myös – Vaalassa 26.4.2003. Motoristisaattojoukko oli pitkä,

ja näky jäi varmasti Vaalan keskusraitilla katsojien mieleen; Vaalan pieni suurmies viimeisellä matkalla. Arkun päällä oli kypära tosimotoristin merkinä.

Tälle välille mahtuu paljon kokonainen historia matkamotorismia. Ykällä oli kokoelma eri kokoontumisajojen ja kaupunkien merkkejä ja viirejä seinälle kiinnitettynä sekä vanhoissa taka- ja sivulaukuissa. Nahkaliivin vertaista tuskin löytyy, joukossa metallisia harvinaisuuksia eri vuosikymmeniltä.

Ykän siistiin asuntoon oli motoristi aina tervetullut ja yöpymispaikka löytyi vuorokaudenajasta riippumatta: tulin kerran Hämeenlinnasta 1/2 3:lta ja kerran 4:ltä yöllä ja pannukahvit kiehahtivat hetkessä. Useimmat muistavat Ykän hauskana seuramiehenä, mutta hän oli myös herkkä, vakava ja syvällisesti ajatteleva ihminen – ystävä, joka auttoi eteenpäin vaikeissa elämäntilanteissa. Ykä vietti paljon aikaa veneellään Oulujärvellä, jossa vairomoni kanssa vielä viime kesänä olin mukana. Ykä osallistui vuosien mittaan useihin kalastuskilpailuihin. Viehe- ja vapa- valikoima oli iso, mutta hyvässä järjestyksessä: mm. pillkkionget jokainen omassa koukussaan ja sadat lusikat laatikoissaan. Kivilajit ja korukivien hiominen olivat myös Ykälle tuttuja.

Ykän liivi Veteraanirallissa Seinäjoella 2001.

Vaalan motoristeilta puuttuu edessä- ajaja – johtaja joka kokosi joukon yhteen. Kontiosta puuttuu myös jotain.

Hyviä ajokelejä Ykälle siellä jossain toivovat kaipaamaan jääneet motoristit ja ystävät ympäri Suomen.

Hannu Lehtinen

Koulupyörä MZ250ETZ

Myllymaan Repan lahjoittama MZ250ETZ -84 on taas ajokunnossa. Kerhon jäsen voi lainata koulupyörää kurssiviikonlopun ajaksi tai ennen kurssia tapahtuvaa ennakkoharjoittelua varten. Edellytyksenä on, että kurssilainen on MP69:n jäsen ja hänen opastajanaan on moottoripyöräkouluttajamme tai kouluttajien suosittelema kokenut motoristi.

Vuokrahinnat ovat:

- viikonloppu (pe-su) 30 euroa
- päivä 20 euroa
- omavastuu 500 euroa
- pyörä luovutetaan ja palautetaan täyteen tankattuna

Tiedustelut ja varaukset koulupyörän haltijalta Veijo Änäkäinen, puh. 040-7092703.

MOTO-OSISTA LÄHTÖÖN KUIN LÄHTÖÖN!

- renkaat asennustöineen
- tarvikkeet, varaosat
- ajovarusteet
- vaihtopyörät
- purkuosat moottoripyöriin
— katteet, moottorit,
sähkölaitteet, mittaristot...

Meitä myös All Right-tuotteet!

**moto
osat**

Sammonkatu 64, Tampere
Puh./Fax (03) 2557 444

SHOEI • NOLAN • MICHELIN • RUKKA • PENNZOIL

◆ Teksti ja kuvat: Veijo Änäkäinen

Hehkua Turun MP-Messuilla

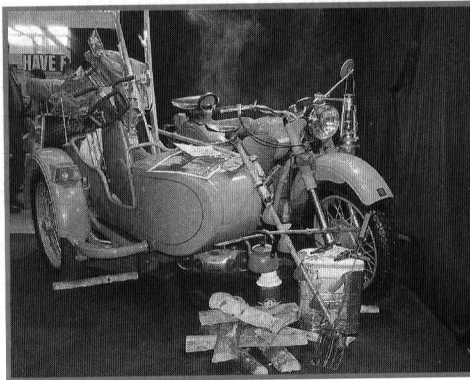
Vierailin maaliskuun lopussa Turun Moottoripyörämessuilla, missä Lounais-Suomen moottoripyöräkauppiat esittelivät uusinta kalustoaan ja alueen kerhot toimintaansa. Kahdelle päivälle ajoittuvat messut ovat hyvä mahdollisuus tutustua rauhassa kauden uutuuksiin ja paikallisiin kerhoihin, sillä siellä on huomattavasti väljempää kuin Helsingin messuilla. Keväinen ajankohta mahdollisti saapumisen paikalle moottoripyörällä. Motoristiystävälliseen tapaan moottoripyörille oli järjestetty ilmainen pysäköinti aivan sisäänkäynnin tuntumaan.

Tällä kertaa en yrittänytkaan tutustua ihan jokaisen osaston antiin, vaan jämähdin melkein heti sisään tultuani tuoreen turkulaisen kerhon MC Hekun osastolle. Osansa juuttumiseeni lienee kerhon

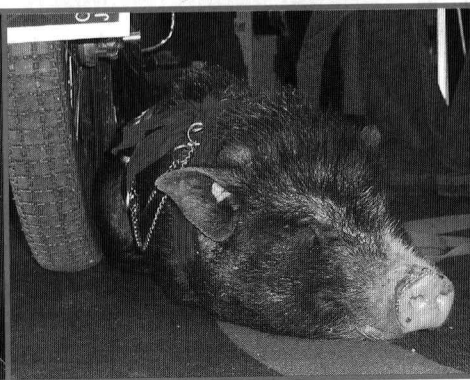
toimintaa raikkaasti hymyillen esitelleellä Sole Maisalalla. Sole on yhdessä miehenensä Kari Maisalan kanssa kerhon puuhakkaita jäseniä. Heillä on neljä moottoripyörää, joista kolmessa on sivuvaunu. Moottoripyöräilyä he ovat harrastaneet noin kahdenkymmenen vuoden ajan. Sivuvaunut ovat harrastuksen uusi aluevaltaus. Ensimmäinen sivuvaunupyörä saapui Karin ja Solen talliin noin puolitoista vuotta sitten.

Kahden vuoden ikäinen MC Hehku ei ole tosikoiden kerho. Kuten kerhon logossa lukee, vaaditaan pilkettä silmäkulmaan. Jos mukaan lähtee liian jyrkällä asenteella, se saadaan kyllä sulatettua leppoisien kerholaisten ja tunnetta sykkivien itäpyörien avulla. Oikealla asenteella saadaan niin moottoripyörät kuin ker-

Sivuvaunumoottoripyörän mukaan sopii kaikki retkellä tarvittavat varusteet.

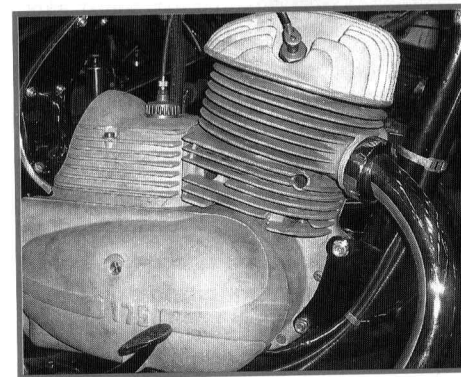
Itsepäisen presidentti Orsonin matka messuhallin ovelta kerhon näyttelyosastolle kesti 45 minuuttia.

holaisetkin toimimaan hyvin yhteen. Kahdeksankymmenen jäsenen monialaisesta kokemuksesta on tukea ja turvaa kerhon toiminnassa.

Kerholaisten pyörät ovat kuin niiden omistajat. Niillä on oma ulkonäkö, sielu ja tahto. Ei pelkästään kromin kiiltoa ja tekniikan ongelmatonta toimintaa. Monesti riittää, kun moottoripyörällä pääsee perille. Pieni remontti matkalla antaa pikantin mausteen ja jännityksen ajamiseen. Karin ja Solen mielestä itäpyörissä parasta onkin niiden tuoma "seikkailu". Laitteet ovat kuitenkin mainettaan parempia, jos niistä vain malttaa pitää huolta. Karskit itäpyörät kiinnostavat myös muita ihmisiä enemmän kuin hienot kiiltävät moottoripyörät. Ehkä nuhruiselta näyttävä peli ei aiheutta kadehtintaa, vaan pikemmin-

Askeettisen toimiva ratkaisu ilman ja kaasuttimen lämmittämiseksi.

kin sääliä sillä ajavaa motoristia kohtaan ja siksi ihmisten on helpompaa tulla juttelemaan ja kyselemään. Onhan se totta, että tämmöisellä pyörällä ajaessaan täytyy olla nöyrä ja kuunnella sen antamia signaaleja. Tarvittaessa täytyy olla myös riittävästi nöyryyttä pyytää toisilta apua. Koppavalla asenteella hankkii itselleen vain lisää murheita ja rikkoo suotta lisää kalustoaan. Minä itsekin olen oppinut kerhon MZ:lla ajaessani, että sitä täytyy hoivata hellällä kädellä. Kertaakaan se ei ole minua tielle jättänyt, vaikka pari kertaa on se on sitä yrittänyt. Pienellä pätkäilyllä ja oveluudella on matka jatkunut. Lisäksi näiden pyörien tekniikka on sen verran yksinkertaista, että niille voi vielä tehdäkin jotain. Rikkoontunutta mikroprosessoria on vaikea korjata tien päällä, mutta palaneen sulakkeen pystyy ohittamaan vaikkapa rautalangalla. Koska pyörään ei ole tarvinnut kiinnittää koko omaisuuttaan, tohtii sillä ajaa myös talvella. Varsinkin sivuvaunupyörät ovat talviajajien suosiossa, koska niillä pysyy helpommin liukkaalla pestyssä.

Kerholaiset tekevät joka toinen maanantai yhteisiä ajoretkiä Turun ympäris-

Sole Maisala jaksoi pilke silmäkulmassa esitellä MC Hekun toimintaa.

töön. Turneelle startataan MC Hekun Raisiossa sijaitsevalta kerhohuoneelta. Yhteisten ajojen lisäksi kerholaisilla on muitakin kivoja tapahtumia. Yksi elävän motoristin nautinnoista on syöminen. Minipossubileissä saa syödä vatsansa täyteen lihaa ja harrastaa muutenkin possumaista elämää. Kerhon presidentiksikin on valittu minipossu Orson. Valintaperusteet olivat hyvin sel-

keät. Orsinin naama on piikikäs, henki haisee pahalle ja sillä on tihrusilmät. Aivan kuin itäpyörällä ajavalla motoristilla. Orsonilla on myös ihmisen jukuripäinen luonne. Matka messuhallin ovelta kerhon osastolle kesti melkein tunnin. Väkisin sitä ei saanut liikkumaan. Lopulta leipäpalojen houkuttelemana Orson suostui hilaamaan karvaisen olemuksensa moottoripyörän kupeeseen.

Turkulaistunut KTM-kuljettaja Tuomas Keski-Korsu katsastaa messujen kypärääntä.

Ensimmäistä kesää sivuvaunun ja vauvan kanssa

Tyttö syntyi tammikuussa ja pitkin syysä pohdimme miten reissata ensi kesänä. Molempien vahva mielipide oli, ettei ainakaan meille sivuvaunua. Olisihan se melkein kuin autolla ajoa. Suunnittelimme kaikenlaisia istuimia ja välissä kuljettamista. Mutta sitten kun tuo kääre oli pari kuukautta vanha, niin järki voitti ja hankimme sivuvaunun.

Mauri kiinnitti sitten Mikon avustuksella sivuvaunun Honda GW 1100:aan. Kaikki mahdolliset vinkit kallistuskulmista ym. otettiin ilolla vastaan. Mikko sitten rohkeana miehenä istui ensimmäiset kilometrit kyytiläisenä. Oli kuulemma ollut aika menoa. Vappuna koko perhe oli ensimmäisellä perheajelulla. Vauvalle oli hankittu nahkakuula teddyvuorella ja vaaleanpunainen uretaaninahka haalari (äiti itse ompeli). Hyvinhän se meni eikä äidille edes tullut ahtaanpaikan kammoa kun vaunu oli EML rätkätatolla. Eli katto vedettiin päälle vain vesisateella. Ei muuta kuin suunnittelemaan kesäreissua.

Lähdimme jo toukokuun lopulla matkaan ja suuntana oli Englanti. Vauvalle oli pakattu mukaan sellainen kankainen sitteri (80-luvun mallia) mikä oli viritetty metallitangoilla ja sai pieneen tilaan pakattua. Samoin vaunujen tilalla oli vakosamettinen kantokoppa joka myös lysähti muutaman sentin paksuiseksi kun avasi

raudat. Sitteri oli sen takia, ettei vauva palellu leirintäalueilla kun maa oli vielä viileä ja koppa taasen unia varten.

Ensimmäinen yö teltassa oli viileä ja karmean tuulinen. Joka toinen tunti Maukka herätti minut ja sitten piti kokeilla että vauvalla oli kaikki hyvin. Ettei hän vain palellut tms. Ainut, joka varmasti nukkui koko yön kunnolla, oli vauva. No päästiinhän sitä Englantiin ja väärän puoleiseen liikenteeseen. Oli muuten karmea tunne istua vaunussa vastaan tulevan liikenteen puolella (täällähän vaunu on penkanpuolella). Vain kaksi kertaa lähdimme väärää puolta ajamaan. Se kyllä oli järkyttävä tunne. Samoin siellä satoi ja satoi. Tuntui ettei muita ilmoja ollut kuin kosteita tai satoi. Kuljettaja ei ollut oikein ymmärtäväinen kun kerroin että vaunuunkin tiputtaa muutama pisara silloin tällöin jostain kulmasta.

Englannissa päätimme yöpyä näissä Bed and Breakfast paikoissa. Meillä oli Alpo vielä kaverina soolo pyörällä ja laskimme että huone tuli halvemmaksi kuin leirintäalueet. Sitä paitsi olivat kuivempia. Jännää oli, ettei meitä huolitettu läheskään kaikkiin B&B paikkoihin ja syynä oli joko moottoripyörät tai sitten vauva. Kuvittelin maata lapsiystävällisemmäksi. Kerran lensimme kuppilasta ulos kun huomasiivat että meillä olikin lapsi mukana. Löytyi

ravintolakieltoja naisille, lapsille ja motoristeille (joissain oli oikein merkitty ”liikennemerkillä”). Samoin saattoi majaan paikasta emäntä ystävällisesti soittaa läheisiin ravintoloihin ja tiedustella etukäteen voisiko sinne tulla syömään vauvan kanssa. Suositteli myös mukavia pubeja pojille illaksi.

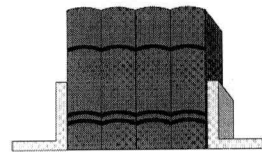
No harkitsimme Skotlantiinkin menoa mutta GW:sta alkoi kuulua kummallista kolinaa mitä emme osanneet paikallistaa. Joten reissu lyheni hieman ja suunnaksi tulikin Tanska ja sitten kotiin mahdollisimman lyhyillä ajokilometreillä. Syy selvisi sitten Suomessa ja se oli löysällä oleva pultti, joka päästi taasen laturin ankkurin kolisemaan jne.

Jännää miten sitä sitten Suomen puolella huomasi teiden kaltevuudenkin ja epätasaisuudet. Eroa on jo Ruotsin teihin. Soolopyörällä ei näitä kaltevuuksia yleensä tullut niin huomattua.

Tämä ensimmäinen reissu tapahtui vuonna 1991 ja siitä asti on meillä ollut sivuvaunullinen moottoripyörä.

Muisteli Iris Riihiluoma

◆ Kirja-arvostelu ◆ Kirja-arvostelu ◆ Kirja-arvostelu ◆ Kirja-arvostelu ◆ Kirja-arvostelu ◆ Kirja-arvostelu ◆ Kirja-arvostelu

– Motoristin kirjahyllystä –

Kuulin sattumalta, että Mika Mannermaa on kirjoittanut moottoripyöräilystä kirjan, joten lähdin etsimään sitä Akateemisesta. Kirjaa ei löytynyt moottoripyörä-käsittelyä kirjallisuuden osastolta, joten myyjältä kysymään löytyykö Mannermaan teosta. Akateemisen atk-arkisto kertoi, että Mannermaalta löytyy yksi kirja nimeltä Matka. ”Se on kuitenkin tuolla filosofian, moraalin ja uskonnon osastolla”; sanoi myyjä, ”mahtaako olla oikea”. No katsomaan. Sieltähän se löytyi – Matka. Kannesta selviää, että kirja kuuluu Ihmisen Ääni -sarjaan, nro 32. Edellisen kerran vastaavaan kirjasarjaan muistaakseni törmäsin 1980-luvun puolella välissä, kun luin Esa Saarisen Epäihmisen Ääni -teoksen. Pari muuta 1980-luvulla lukemaani teosta, joihin sain mielenkiintoisen Matka-kirjasta, ovat M.A. Nummisen Baarien mies ja jo 1950-luvulla Jack Kerouachin kirjoittama Matkalla.

Mannermaan Matkan soisi kuluvaan joko motoristin käsissä. Vastaavaa moottoripyöräilyyn liittyvää kirjaa ei ole Suomessa eikä luultavasti muuallakaan kirjoitettu, jos ei oteta huomioon Robert M. Pirsigin kulttikirjaa ’Zen ja moottoripyörän kunnossapito’, johon myös Mannermaa kirjassaan viittaa.

Matka on sujuvasti kirjoitettu, mielenkiintoinen kirja. Luin sen yhdeltä istumalta. Matka kertoo yksinäisen motoristin matkasta tässä ajassa ja paikassa. Kirjas-

Matka

sa kerrotaan päähenkilön kahdesta matkasta, joista ensimmäinen suuntautuu toukokuussa Välimerelle ja toinen heinäkuussa Lappiin, pohjoiselle Jäämerelle, Nordkappiin. Tapahtuma-ajankohta lienee vuosi 2000.

Mannermaa on moottoripyöräilijä, tulevaisuudentutkija, tohtori, siis samaa sarjaa Esa Saarisen kanssa. Jotakin yhteistä molempien pohdiskelusta löytyy, joskin Saarinen on enemmän rock ja vähemmän lonely rider. Molemmat käyvät kirjassaan rock-konsertissa. Saarinen fiilistelee M.A. Nummisen kanssa Rolling Stonesin konsertissa Göteborgissa, Mannermaa Ruisrockissa, Turussa. Molemmat kelaavat kirjassaan samoja teemoja, esim. Bukowskia ei unohda mainita kumpikaan. Tohtorit puhuvat samasta asiasta – henkilökohtaisen kokemuksen tärkeydestä, rakkaudesta...matkasta jonnekin – siitä, mikä loppujen lopuksi on elämässä tärkeää.

Mannermaan nimetön sankari on Lonely Rider, joka kiertää Kööpenhaminan Christianian, Hampurin St. Paulin ja Amsterdamin huorapaikat. Muistelee Irwiniä, polttaa hashista, rakastelee naisia...ajaa ylinopeutta.

Mannermaan teksti on sujuvaa, jokainen motoristi löytää kirjasta osan itseään. Alussa minua häiritsi päähenkilön puhuttelu kolmannessa persoonassa, lopussa se ei enää vaivannut nimeksikään. Yksin moottoripyörällä ajaminen on useimmiten hauskaa. Voi ajaa miten ja

minkälaisen aikataulun mukaan itse haluaa. Minne haluaa ja minkälaisella vauhdilla haluaa. Saa ajatella mitä haluaa! Ei Mannermaan ajosta vauhtia puutu, mutta on se matkan teko myös välillä tuskallisen yksinäistä. Mannermaa kulkee paikasta toiseen ja lähes poikkeuksetta löytää itsensä illalla paikallisesta juomapaikasta – yleensä yksin istumasta, oluelta ja pizzalta. Pohdiskelemasta. Näinhän se on. Baarien mies.

Mielenkiintoisinta kirjassa kuitenkin on itse matkalla olemisen lisäksi päähenkilön harrastama ’filosofointi’, oman elämänsä pohdiskelu. Päähenkilön muistelee nuoruuden idealismiaan, ihmissuhdesotkujaan, professorin harrastamaan aivotyön riistoa, sosiaalisia verkostoja ja niiden menettämistä, rakkauden kaipuuta ja sen puutetta. Tulevaisuuden tutkijana Mannermaata kiinnostaa yhteiskunnan kehitys, minkälainen tulevaisuus meitä odottaa. Tästä käydään ’keskustelua’ mm. lappilaisten kunnanvaltuutettujen kanssa. Moottoripyörä, Blackbird, ”vie kulkijan henkisen ja fyysisen ääri rajoille, matkalle alastomiin kysymyksiin olemisesta ja elämisestä”. Lopullisia vastauksia ei ole. Kannattaa ottaa matkalle mukaan!

Teksti: jorma.ketola@stadia.fi

Teos: Mika Mannermaa:
Matka, WSOY, Helsinki 2002, 445 s., 29 €

Mopojen kestävyysajot ovat rata-ajon juhlaa

Lähtölaukauksen kajahdettua kuljettajat juoksevat ajopeliensä luokse ja työntävät ne käymään. Reilut kolmekymmentä joukkuetta tekee tässä vaiheessa ruuhkan.

Voisi kai sanoa, että Vammalassa keväisin ajettava mopojen kuuden tunnin kestävyysajo, MOPO Endurance, on perinteinen kilpailu. Olihan huhtikuun viimeisenä lauantaina ajettu kisa jo kuudes perättäinen kevätkisa, niiden lisäksi Vammalassa on ajettu kerran kilpaa myös syksyllä.

MOPO Endurancessa kilpaillaan siitä, mikä joukkue pystyy ajamaan pisimmän matkan kuuden tunnin aikana. Joukkueeseen kuuluu joko kolme tai neljä kuljettajaa, ja näistä vähintään kolmen on myös ajettava kilpailun aikana. Jokaisen joukku-

een ajettu kierrokset lasketaan ja voittaja on se, jolla kuuden tunnin ajon jälkeen on eniten kierroksia ajettuna.

Mopon runko, sylinteri ja koneen lohkot on oltava lähtöisin Suomessa liikennekäyttöön tarkoitetusta ja hyväksytystä moposta, muuten mopoa saa vapaasti viritellä. Poikkeuksena pappamallit, jossa koneen runko ja lohkot on oltava samasta laitteesta. Suurin sallittu kuutiotilavuus on 55 kuutiokeskimetriä. Kilpailuluokkia on kolme, ns. sporttimopot, pappamallit ja pikkupyöräiset.

Uusien sääntöjen mukaan kuljettajan alaikäraja on kaksitoista vuotta, näin myös nuoret moottoriurheilusta innostuneet pääsevät osallistumaan.

Ainakin Vammalassa kilpailut ajetaan yhdistetyllä sora ja asfalttiradalla. Kilpailupaikkana on Vammalan Urheiluautoilijoiden karting- ja jokamiesrata Monako. Kilpailut on järjestetty yhteistyössä Vammalan Moottoripyöräilijöiden, Vammalan UA:n kartingiaoston ja trialin erikoisseura Vammalan Moottorikerhon kesken. Järjestelyissä häirii viitisenkymmentä vapaaehtoista.

On mopoilla ajettu jopa vuorokausi

Mopokisojen historia juontaa juurensa jonnekin -80-90 -lukujen vaihteeseen, jolloin Imatralla järjestettiin ensimmäinen mopojen kestävyysajo. Mukana oli silloin myös vammalalainen Seppo Rehakka, joka innostui lajista kovasti. Kun mopokisojen järjestäminen tuntui olevan kovin satunnaista, ryhtyi Seppo puuhaamaan kilpailuja Vammalaan ja kehittämään lajia muutenkin. Tuloksena Moottoriliiton kanssa käydyistä neuvotteluista laji hyväksyttiin viimein Moottoriliiton yhdeksi RR-lajiksi ja sille saatiin yhtenäiset säännöt.

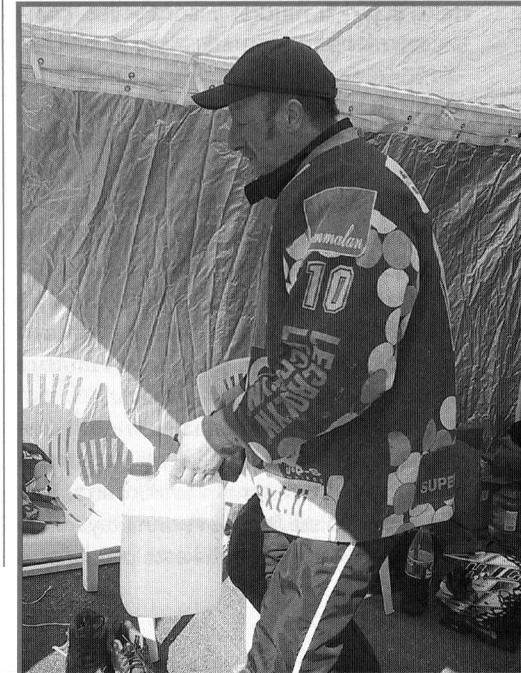
"Nyt kisojen järjestäminen on jo paljon helpompaa, kun lajilla on säännöt. Aikaisemmin jokainen kisajärjestäjä laati omat sääntönsä, alkuun ajettiin jokamies-

periaatteella, eli mopo piti myydä halukkaalle ostajalle järjestäjän määräämällä hinnalla", kertoo Seppo Rehakka.

Seppo muistelee kymmenisen vuotta sitten Virtasalmella järjestettyjä kahdenkymmenen tunnin kilpailuja, joihin hänkin osallistui.

"Siinä oli jytinää, kun mopoilla kierrettiin vuorokausi rataa. Paras kisa, missä olen ollut mukana."

Seppo Rehakka ehtii mopokisojen järjestelyhommien lisäksi itsekin osallistumaan kilpailuun. Tässä hän valmistautuu tankkaamaan joukkueen mopon.

Tyyllkkäät ajolinjat tuovat myös parhaan tuloksen, oli ajopeli minkä mallinen tahansa.

Taitavat kuskit erottuvat nopeasti

Välillä näytti jo siltä, että maahantuojien ”tallit” vievät järjestään tehdaspeleillään kärkisijat. Viimeisten parin vuoden aikana on kuitenkin nähty, että taitavat viritäjät saavat vanhatkin mopot kulkemaan. Etenkin Vammalan radalla myös ajotaito korostuu, kun keskinopeus jää melko pieneksi ja jyrkät mutkat ja soraosuus vaativat taitoa.

Monessa tallissa mukana häärii koko perhe. Isät ja pojat virittelevät koneet kuntoon ja ajavat vuorotellen. Naiset ovat tähän asti pysytelleet huoltohommissa, radalle heitä ei vielä ole uskaltanut. Varikolla tunnelma on ihan yhtä kiihkeää kuin isompienkin kisoissa. Tankkaukset ja kuljettajan vaihdot tehdään miltei lennossa, välillä jostakin menopelistä saatetaan napata sylinteri pois ja hetken kuluttua peli kiertää taas rataa.

Kiinnostus lajia kohtaan on ollut kovassa nousussa. Ensimmäisessä Vammalan kilpailussa oli seitsemän joukkuetta, toisessa kaksitoista ja tänä vuonna täytyi jättää toistakymmentä halukasta pois kilpai-

lusta, sillä turvallisuussyistä kilpailuun otetaan vain kolmekymmentäviisi joukkuetta.

Seppo Rehakka on yrittänyt saada muitakin järjestäjiä innostumaan kisoista. Haa-veena olisi saada vaikka eri puolella Suomea ajettava kolmen osakilpailun SM-sarja aikaiseksi. Toistaiseksi innostaminen ei ole tuottanut tulosta, mutta Seppo on toiveikas, sillä Tampereella ainakin järjestetään syksyllä kisat ja helsinkiläisetkin vihjailivat kesällä järjestettävästä kilpailusta.

”Tämä on hieno ja kuitenkin halpa laji. Mopokisoista saa kokemusta kilpailuun ja radalla ajoon ja ne voisivat toimia ponnahduslautana sekä rata-, että crossikisoihin. Ehkä kaikkein tärkeintä on kuitenkin hauskanpito”, toteaa Seppo.

Hauskaa kisojen seuraaminenkin on. Voisi niistä varmaan ottaa oppiakin, sillä yleensä taitavimmat kuskit ja parhaat ajolinjat erottuvat nopeasti. Motoristien kannattaakin laittaa ensi vuoden almanakkaan merkintä huhtikuun viimeisen lauantain kohdalle ja suunnata ajoretki Vammalaan, tyrvääläisten järjestämiä mopokisoja seuraamaan.

Voi kai kohteliaisuutta opettaa

Ripa

Vaan entäs liikenteessä? Tuli mieleeni, kun olen muutaman kerran lähestynyt nelikaistaisella tiellä punaisia valoja, ja se tyhjä vasen onkin ykskaks miehitetty ”nopeilla” lähtijöillä. Molemmat jonot siis täynnä toinen toistaan nopeammin kiihdyttäviä henkilöautoja, ja minä sitten siellä takana. Joudun jarruttamaan lopunkin vauhdin pois, ja sitten kiihdyttämään pikkuhiljaa nynneröiden.

Tilannehan on vähän sama jos kaksi rekkaa tukkisi lähtöviivan takaa lähestyviltä henkilöautoilta. Ei, minulla ei liikenteessä ole, periaatteessa, kiire. Kunhan mietin. Siitä kohteliaisuudesta – jos ei katso, ei voi nähdä, taaksekaan. Näkemisenkään ei aina riitä ymmärtämiseen.

Opettamiseen meillä ei taida olla konsteja, pelkkä esimerkki lienee se ainoa käytettävissä oleva keino. Ei ehkä kovin paljon edes varaa opettaa muita. Sillä samalla nelikaistaisella tiellä ajaa silloin tällöin sama moottoripyörä kahden autojonon välistä. Jonoilla on vauhtia pikkaisen yli rajoituksen. Eihän se riitä, motoristin täytyy ehtiä seuraavaan risteykseen odottaamaan.

Vähän turhaa kait on vaatia että au-

toilijat olisivat kohteliaita tai edes noudattaisivat liikennesääntöjä jos ei itse sitä tee? Pelkkiä sääntöjähän ne, väistämisvelvollisuudet ja muut.

Uhkakuvista

Keskikaiteet, tehorajoitukset, automaattiset ajonestot ja nopeusrajoitusten pakonoudattaminen ja jopa moottoripyörärien täyskielto.

Lievä vainoharhaisuus tietysti on aina paikallaan. Minä jotenkin en vain jaksa uskoa, että tieverkko pyhitettäisiin vain ”hyötyliikuntaan” ja turvallisuus maksimoitaisiin. Toki enemmistö on usein tunteeton ja piittaamaton vähemmistöjen oikeuksista – näkeehän sen tuosta kohteliaisuudesta liikenteessäkin. Mutta moottoripyöräilyn siirtyminen vain ja ainoastaan suljetulle rata-alueelle tuntuu melkoisen mullistavalta siirtymältä. Semminkin kun oikeudenmukaisuuden nimissä pitäisi monta muuta harrastetta ensin siivota.

Katselin eräessä mp-lehdessä kuinka noita pirun kuvia seinälle oikein isolla maalailtiin. Ynnä sitten siihen jatkoksi pyy-

dettiin rahaa etujärjestötoimintaan. Sekä kotimaisia, että kansainvälisiä etujärjestöjä toki tarvitaan, mutta liioittelu voi kääntyä itseään vastaan, monessakin mielessä. Voi olla että suteen ei enää uskotakkaan, kun huuto on ollut tyhjää.

Muutenkin voi käydä toisin kuin aiottiin. Ihan vaan joskus, iltaisin ennen nukahdamista, minä olen miettinyt, mitä tästä EU:stakin tulevaisuuden historioitsijat kertovat.

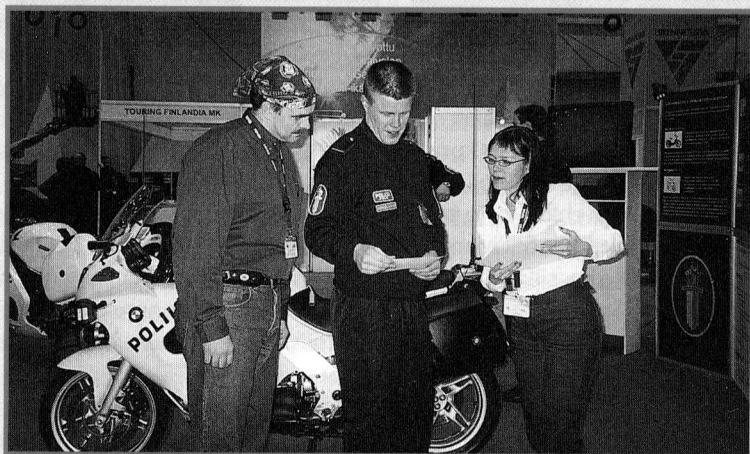
Ettei vain tulisi mainintaa, että lobbaus karkasi käsistä. Että EU olisi voinut jopa toimia, jos eri ryhmät eivät olisi saaneet ylenpalttisella vaikuttamisellaan niitä virkamiehiä ja parlamentaarikkoja ja muita komissaareja luulemaan itsestään ihan liikoja.

Pitäkäähän kypärä päässä, ettei pääse ajatukset karkaamaan.

Risto Kaivola

Jäsenarvonta

Uusien jäsenten kesken Helsingin mp-messuilla arvotun Motoristi Survival kurssin voitti Pekka Lankinen Espoosta. Arvonnassa suoritti vanhempi konstaapeli Mika Koskenlaakso Liikkuvasta Poliisista. Onnea voittajalle!

A-luok... ei kun D-luokan reissu

Tässä pieni tosi tarina viime kesältä, jolloin ajoin ehkä elämäni hienoimmat kilometrit pyörälläni.

Löysin Jyväskylän seudulta yhden hienon tienpätkän. Noin 25km pitkä hiekk-, sora- ja asfalttitie joka mutkitteli mukavasti sisältäen monta mäennyppylää josta olisi hypännyt pitkälle jos olisin vain uskaltanut päästellä, mutta minä tyydyin vain kutittelemaan vatsan pohjaa.

Yksi tyttöystäväni kavereista halusi ehdottomasti päästä moottoripyörän kyytiin, koska ei ollut ikinä ollut edes mopon kyydissä, joten minä vein hänet ajelulle. En halunnut säilyttää ja pilata hänen tunnelmaa joten ajeltiin hiljalleen hetken aikaa Jyväskylän keskustassa jonka jälkeen kysyin että, haluaisiko hän käydä jossain? "Mennään jonnekin missä saa ajaa kovaa!" hän vastasi. Ajattelin että "HUH! Tuossa naisessa on munaa!"

Keula kohti löytämäni tienpätkää ja ilmoitus tytölle, että "pidä hyvin kiinni". Hänen kädet kiertyivät vyötäröni ympärille ja tunsin kuinka hänen rintansa (D-kuppi, tarkistettu myöhemmin pyykkinaurulla kuivuneista bikineistä) painuivat kiinni selkäpanssariini. Ajattelin, että nyt olisi hyvä hetki kuolla, mutta hillitsin itseni ja päätin ajaa vain niin kovaa kuin uskalsin ja oli järkevää.

Tie oli täydellinen "pikataival" vauhti vaihteli 20-120km/h välissä. Ei asutusta

eikä risteysksiä. Pitkiä suoria ja mäen nyyppylöitä joissa näkyvyys oli 100%, sekä mutkia jotka pystyi ottamaan turvallisesti, mutta silti vauhdikkaasti. Lisäksi reitti sisälsi myös pelottavia paikkoja joissa oli pakko ajaa hiljaa koska näkyvyys oli vain muutama kymmenen metriä ja tämän jälkeen ei ollut mitään havaintoa mihin suuntaan tie jatkuu.

Kun olimme ajaneet hiekkapätkän läpi pysähdyin ja kysyin, että mentiinkö liian kovaa, koska edessä oli vielä pieni mutkitteleva asfalttipätkä jossa pystyi luonnollisesti ajamaan kovempaa. Kielteisen vastauksen jälkeen tunsin kuinka nainen painautui minua vasten ollen valmis kovempaan vauhtiin!

Tuo tien pätkä sekä ajokerta oli siis ehdottomasti hienointa mitä olen prätäkällä kokenut, mutta tilanteen kruunasi ehdottomasti ne tissit jotka saattoi todellakin tuntea selkäpanssarin läpi kun ne painautuivat aina vain tiukempaan minua vasten.

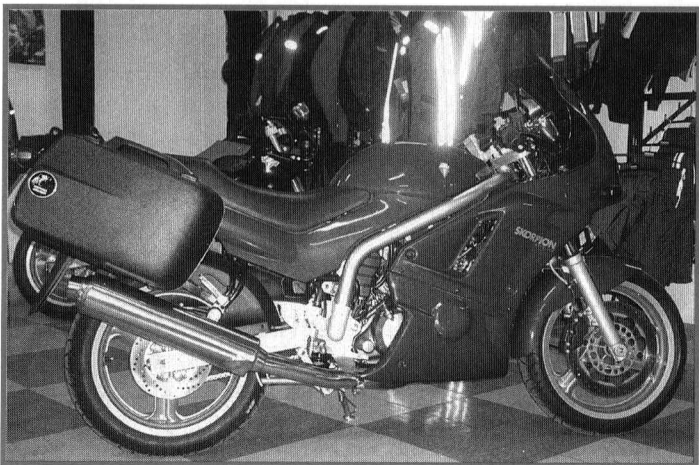
Perille päästyämme kertoi hän innoissaan kavereilleen kuinka mielettömän hienoa kyyti voi olla ja tietenkin minä sain myös kiitokset kyydityksestä. Tyydyin tosin vastaamaan vain että "Ole hyvä!", vaikka mieli olisikin tehnyt sanoa että "Ilo oli minun puolella!"

/Banditos

Uudestisyntyminen v.2000

Kamalaa kun alkoi vaivaamaan Aikuista Miestä, suunnaton polte, joka kevät kun vaan asfaltit enempi suli lumen alta. Sitteen selattiin pitkin yötä Kataloogeja. Rauhaa vaan ei saavuta. 15 v. ilman omaa motskaria. Yhen äkin, katse kiintyi kohteeseen, aivoissa takoi kaukainen ystävän sanoma: Osta se MuZ Skorpion, seon ihan nätti pyörä..... Kataloogissahan on MZ Skorpion Traveller 660. Katteellinen, laukuilla varustettu... Sama Fillari..... Tokimoto OY.

Ominaisuudet ja rahat puntariin. Aivot sauhuten asiaa pohdin. Tämä se ostetaan. Pieni neuvottelu puhelimesta vaimon kanssa ja soitto (perjantaina 28.04.2000 n. klo 15.30) maahantuojalle: Hei Tuovisen Karri tässä... joo on meillä on yksi punainen Skorpion vapaana, se voitais saada aika äkkiä luovutuskuntoon!

Ostin sen Punaisen, lennosta, puhelimesta, vaikka en edes ole nähnyt tai koeajanut pyörää. Maanantai aamuna maahantuojan luo koeajamaan Motskaria. Kuvitelmat matkalla sekaantuvat toteen, tämä on se mun Fillari. Koeajo: vanha ylituikka nahkapuku päälle ja ajamaan..... Tuntuu palatessa, että voin hengittää. **Tää** on se **mun** motskari.

Koeajolenkin ajaminen oli yhtä huumaa. Palattua varausrahat kauppiaille käteen ja Skorpion olisi noudettavissa parin viikon sisällä. Kyllä elämä voi olla vaikeaa ja päivät pitkiä! Yöt eritoten.

Puhelin soi, torstaina 04.05.2000 päivällä, samalla viikolla: Voisitko tulla hakemaan Sen MZ Skorpionin, se on nyt rekisterissä kun haet sen!

Hesaaan Kotkasta perjantai aamuna 05.05.2000, tulipalovauhdilla, veljeni kyydissä. Maksu myyjälle ja nimet papereihin. Rekisterilaatta nipusiteillä kiinni ja kotiin. Ilma oli viileä, piti ostaa Tokimotosta MoMo ajovarustekerta (toiseen optio samoilla alennuksilla) jotta tarkenisi mennä kotiin Kotkaan, siinä vanhassa tiukassa nahkapuvussa

olisin kyllä paletunut.

Kotiin ajo oli yhtä "kipsiä" ja pääasiassa oli hiki ja kaikki haniakat vähän hukassa. Olihan kulu-
nut aikaa 15 v. aktiivijamisesta, jännitin aivan hirveästi alkumat-
kassa uutta kulkuvälinettä. **MP**

Jatkokouluttaja opit painoivat "takaraivossa" kuitenkin raskaasti. Ja kai auttoivat selviämään ekasta 150 km ehjänään turvallisesti kotiin. Eikä Toukokuinen viileähkö kelikään haitannut matkaa. Kotona Kotkassa, turvallisesti ja ylpeänä! Harmitti kun naapurikaan ei huomannut mitään erikoista meidän pihassa. Olihan siellä kuitenkin uudenkiiltävä MOOTTORIPYÖRÄ.

Vähän ruokaa massuun ja uudet jokasään ajovarusteet taas päälle ja liikkeelle. Ajaminen vain paloi päässä, eteenpäin. Uudet hanskat piti vielä ostaa MotoBoxista matkan varrelta. Kohti Haminaa, Virojokea, Lappeenrantaa ja Imatraa. Nuoruus ja aikuisiän harrastus toverille uutta MZ Skorpionia näyttämään. Hieman jo uskalsi ajaa kovemilla kierroksilla lähempänä Imatraa, moottorin käyntiäänikin oli muuttunut pehmeämmäksi, olihan mittarissa jo melkein 300 km.

Ihailu oli perillä rajaton. Ystävänä ja lapseni kummi lämmitti saunan ja jutustelimme saunan päälle jäähytellen, moottoripyöristä puhuen enimmäkseen. Tahdoin maantielle, taas kotia kohti ennen kun pimeä tulisi. Hyvästelin Ystävänä ja ajamaan taas. Bensaa tankkiin, pieni kulutus ällistytti, eihän kyllä nopeuttakaan ollut pi-

detty kun 90 km/h maksimissaan. Kuitenkin uusi pyörä ja vähäinen kokemus siitä, ei houkuttaneet ajamaan kotiin pimeässä, joka sekin laskeutui ennen koti rivitalon porttia. Perillä tuntui aivan mahtavalta. Olin kuin voittaja. 450 km ekana päivänä oli kova retki minulle ajamattomien vuosien jälkeen.

Mutta oman saunan jälkeenkin, nukku-
maan mentyä, sitä MZ:ta yhä uudestaan vaan ajoi, ajoi, katseli mielen maisemia ja mielikuvia, analysoi ajamistaan, kunnes vihdoin aamuyöstä sitten uni armahti. Aamulla oli sitten vähän eripaikoista tosi kiipeä. Aamukahvia juodessa piti verhot vetää syrjään jotta näki välkkyvän kiiltävän Skorpionin omassa pienessä pihassa. Olin Syntynyt Uudestaan 05.05.2000. Siltä se tuntui silloin ja tuntuu monesti vielä nykyäänkin pitemmän ajorupeaman jälkeen.

Matkaa on tehty nyt jo pitempään. Ajamme tällä Skorpionilla loma ja muut hupiretket, tuntuu vaan että kuorma suurentuu joka retkestä, isommat laukutkin hommasin, matka jatkuu.

Seuraava ostos, ketjunvoitelulaite,

Skorpionin ketjun suojaus on hukattu muotoilulle, maksaa itsensä kyllä äkkiä, vähentyneenä ketju kulumisena. Pitäis päästä voitelulaiteella voideltuna 3 – 4 x normaalin ketjun keston. Hyvä jos niin, jään esim. sateessa ketjusta huoli pois, lisää vain vähän voitelua ja –"hanaa".

Miksi MZ...olin ajanut kaverin 250 Mitsillä koko kesän 70 luvulla, sivarilla ja soolona, lähellä ja kauempanakin. Hyvälle

se tuntui, kaikkiin omistamiini "japseihinkin" verratessani, mihin nyt vertaisin!? Ei ollut MZTS 250 minusta huono moottoripyörä. Nyt tällä Skorpionilla on jo n.40000 km takana, kovaa ajoa **Saksan Moottoriteillä** ja rauhallista matkailua mutkaisilla kotimaan pikkuteillä. Yhä nautin sillä ajamisesta, eihän se mikään Super Spotti ole tehoiltaan, riittävän tehokas kahdenkin matkustaa, hyvä **MOOTTORIPYÖRÄ**.

Niin pitkään kun vaan terveys antaa myöden aijon pysyä kesäisin maantiellä, niin kivaa tämä on. Synnyn uudestaan joka kevät! (54 v. nyt)

Asentelin tuossa iltapuhteina kahteen Schuberth Concept kypärään, uuden AutoCom EasyCom V8 headsetit ja semmosia keinoituuli testejä tein. Hyvältä kuulosti. Kommunikaationkin on syytä pelata hyvin tai sitten ei ollenkaan. Kuka tykkää mistäkin. Me vielä, vaimoni kanssa ollaan puheväleissä, vaikka on jo > 33 v. toisiamme kuunneltu. Moottoripyörä matkailu on meidän "juttu".

Kevät jo antaa merkkejään, nytkin "vesikeli" tätä kirjoittaessani. Harrastuksen olen aloittanut 04.09.1964 enkä koskaan ole "pätäkään" katunut. Ajan taas.

Uudesti Syntynyt SZ-196 kuljettaja

MP69:n Kokoontumisajo- historiaa

Jäsenistö kysyi päätoimittajalta, päätoimittaja hallitukselta ja kouluttajilta, yksi hulu (allekirjoittanut) alkoi selata vanhoja motoristeja. Tuloksena on seuraavanlainen lista kerhon tapahtumista kautta aikojen. Ex pj/kerhoisi Antti Kortesuolle ja pirkanmaalaisaktiivi Lehdon Matille kiitokset listojen rungoista. Kiitokset myös muutamille vanhoille kähmyille muistelu-tuokioista, kun täydensin listaa niiltä osin, missä toimintakertomuksen tiedot olivat olleet puutteelliset. Pitäydyin neljässä ehkä pitkäaikaisimmassa tapahtumassa, eli Talviralli, Kirkkopyhä, Kontio ja Pystymettä.

Listoissa saattaa olla puutteita ja virheitäkin. Jos siis jäsenillä on parempaa tietoa, antakaa palautetta vaikka päätoimittajalle tai allekirjoittaneelle näiden tapahtumien osalta. Jossain vaiheessa toivottavasti listat päätyvät kerhon nettisivuille kaiken kansan ihmeteltäväksi ja hallituksen ylläpidettäväksi.

Kerho on vielä juuri sen verran nuori, että tapahtumahistorian kokoamisessa ei ole aivan järjetön urakka. 20-vuotisjulkaisuun oli jo kerätty todella paljon arvokasta tietoa. Voisinkin tässä haastaa jäsenistöä kokoamaan vastaavia listoja muistakin tapahtumista. Nykyisten kokoontumisajojen lisäksi on ollut paljon jo poissjääneitä tapahtumia: Talvitapahtumat, kevätajelut, Kirjokiven kokoontumiset, kotimaan etappiajot, trial-kisat ym.

Ennenhän kaikki Kontiorallit oli listattu karttaan, joka kulki kontrollista tai Kontiosta toiseen ja oli yleensä näytillä myös MP-messuilla. Tätä karttaa on varmaan kuuluteltu tämänkin lehden sivulla useampaan otteeseen, mutta kukaan ei ole sitä tunnustanut varastoineensa saati hävittäneensä.

– Tero Ahlqvist –

Kontiorallit kautta aikojen

vuosi	paikka	kontrolli	järjestäjät / vastuullinen	Osall
1967	Venejoki, Kontiolahti	---	Aimo Turunen	38
1968	Venejoki, Kontiolahti	---	Aimo Turunen	103
1969	Venejoki, Kontiolahti	---	Aimo Turunen	350
1970	Venejoki, Kontiolahti	---	Aimo Turunen	700
1971	Simojärvi, Ranua	---		526
1972	Simojärvi, Ranua	---		
1973	Lentua			
1974	Ropinsalmi, Enontekiö	Karesuvanto	???	530
1975	Naruska, Salla	Salla	Kouvolan seutu/Timo Kossila	
1976	Petkeljärvi, Ilomantsi	Puumala	Helsinki / Olli Ahokas, Olavi Autio, R Huuhtanen	743
1977	Tulppio	Pelkosenniemi	Pirkanmaalaiset / Matti Lehto	620
1978	Kivilahti, Ilomantsi	Sonkaja, Ilomantsi	Kymen mot. / Reijo Relander, Risto Saukkonen	1070
1979	Piitteri, Juuka	Tiela, Juankoski	Lahtelaiset / Mauno Tonttila, Risto Eskola	1300
1980	Jääsavu, Inari	Ivalo	Hämeenlinna / Kari Syrjänen	1118
1981	Jyrkkäkoski, Pudasjärvi	Iso-Syöte	VaMP / Pekka Lankinen	1745
1982	Petäjälampi, Kuusamo	Hossa	Kotka-Karhula / Simo Nokso, Henrik Budich	1500
1983	Ylläsjärvi	Kittilä kk.	Pohjoissuomalaiset / Jussi Roine	1200
1984	Lentiira, Kuhmo	Sotkamo	Pohjois-Karjala / Risto Karvonen, Kaj Puhakka	1350
1985	Angeli, Inari	Inari	Pirkanmaalaiset / Kari Hanski	1063
1986	Kylmäluoma, Taivalkoski	Taivalkoski	Kouvola / Pekka Voutilainen	
1987	Pyhätunturi, Pelkosenniemi	Vanttauskoski	Eteläpohjanmaalaiset / Jouko Mäenpää	1126
1988	Nurmijärvi, Lieksa	Uuro, Joensuu	JMP / Keijo Lumme	1544
1989	Hailuoto	Oulu	Helsinki / Pekka Kuoppala	

vuosi	paikka	kontrolli	järjestäjät / vastuullinen	Osall
1990	Kiilopää	Sodankylä	Hämeenlinna / Kari Syrjänen, Suonpuro	
1991	Savukoski	Kemijärvi	VaMP / Jorma Tikka, Pekka Lankinen	
1992	Galdotieva, Enontekiö	Muonio	Eura / Vesa Vieno	1300
1993	Paalasmaa, Juuka	Outokumpu	HeMMot / Taina Piispa	2021
1994	Levi	Pyhätunturi, Pelkosenniemi	Pirkanmaalaiset / Reija Helminen	1200
1995	Ilomantsi	Retretti	Savonlinna, Kitee/Harri Naukkarinen, Kari Kosonen	
1996	Vonkka, Hyrynsalmi	Paltamo	VaMP / Kari Kulmala	
1997	Mäntylampi, Vihanti	Pyhäjoki	Raahelaiset / Ranta-Eskola, Nylander	1700
1998	Piispala, Kannonkoski	Suovanlahti	Wiitasaaren Wanhat parrat co. / Jorma Tuhkanen	
1999	Nuorgam	Utsjoki	Savonlinna, Kitee/Harri Naukkarinen, Kari Kosonen	
2000	Kiilopää	Sodankylä	Hämeenlinnalaiset / Pekka Lankinen	
2001	Peurajärvi, Nurmes	Nurmes	Tyrväläiset / Kari Kulmala	2700
2002	Ruurikkala, Evijärvi	Hoisko, Alajärvi	McCrafter, Vimpeli / Reijo Nygård	
2003		Ylläs	Leviläiset / Jarkko Kuusisto	

Lisäys:
1971 (ja 1972) järjestäjät
ja vastuuhenkilöt
olivat H. Budich ja
Olavi Autio ystävänsä
Karhula/Helsinki
Kari V. Koskinen

Kirkkopyhät kautta aikojen

vuosi	paikka	vastuuhenkilö
1976		
1977	?	
1978	Nuijamaa	Raimo Teitto
1979	Hollola	Risto Eskola
1980	Elimäki	Raimo Teitto
1981	Hyvinkää	Toni Harjunheimo
1982	Pälkäne	Pertti Holla
1983	Kokemäki	Rauno Viikko
1984	Karstula	Pekka Kuoppala
1985	Tyrvää/Vammala	Pertti Mikkelsen
1986	Jokioinen	Keijo Lumme, Markku Ruohonen
1987	Valkeala	Raimo Teitto
1988	Pihlajavesi	Matti Lehto
1989	Kuhmoinen	Hannu Saren
1990	Kangaslammi	Timo Hahtala
1991	Kerimäki	Harri Naukkarinen, Jaana Kinnunen
1992	Orivesi	Pertti Saarenheimo
1993	Virrat	Matti Lari
1994	Muurame	Jukka Muilu, Sari Nevanperä
1995	Ikaalinen	Jouni Valkeejärvi
1996	Kuusankoski	Pekka Voutilainen
1997	Nuijamaa	Voutilaiset
1998	Ilmajoki	Erkki Pirilä
1999	Vilppula	Jouni Valkeejärvi
2000	Alavus	Jussi Vanha-Aho
2001	Jämsä	Seppo Järvinen
2002	Isojoki	Pekka Voutilainen
2003	Juupajoki	Hanna Kortesusuo

Pystymettät kautta aikojen

vuosi	paikka	osallistujia	vastuuhenkilö
1979			
1980	Karkkila	44	Jaakko Laurila
1981	Loppi	58	Jaakko Laurila
1982	Tammela	148	Jaakko Laurila
1983	Ahvenisto, Mäntyharju	214	Voutilaiset, Sirpa Kosonen, Mikko Lehtinen
1984	Tammela	253	Keijo Lumme, Koivulat, Ojansuu
1985	Turkia, Pyhäntö	115	Protoway /Antti Korjus
1986	Mikkeli Mik	166	Ilkka Hynynen
1987	Kustavi	234	Kaj Ekblad
1988	Autio, Karstula	226	Pekka Kuoppala, Guy Wikström
1989	Ahvenlampi, Heinola	338	Ilpo Melin
1990	Tammela	371	Hannu Häkkälä
1991	Nastola		Risto Virtanen
1992	Jokioinen		Keijo Lumme, Kalevi Kankaansyrjä
1993	Savonlinna		Harri Naukkarinen
1994	Merimasku		Veli-Matti Kaipainen, Jorma Koskinen
1995	Harjavalta		Jussi Sauramo
1996	Valkeala		Jari Peltonen
1997	Arpainen, Ähtäri		Jouko Mäenpää
1998	Haukivuori, Mikkeli Mik		Otto Lindgren
1999	Sylvänä, Somero		Keijo Lumme
2000	Loppi/Läyliäinen		Leo Oila
2001	Lammi		Mikko Tamminen
2002	Joutseno		Hannu Toiviainen, Kaj Ekblad
2003	Vankileiri, Peräseinäjoki		Matti Saarinen

Talvirallit kautta aikojen

vuosi	paikka	vastuuhenkilö
1972		
1973	Lindellin kesämökki (?)	
1974	Johannes Jokisen huvila, Jaala	Olavi Autio, Reino Huuhtanen
1975	Johannes Jokisen huvila, Jaala	Olavi Autio(?)
1976	Johannes Jokisen huvila, Jaala	Olavi Autio
1977	Pahkajärvi, Valkeala	Olavi Autio
1978	Luujärvi, Valkeala	Raimo Teitto, Pentti Suutari
1979	Verla (Haukkulahti), Valkeala	Raimo Teitto, Risto Saukkonen
1980	Valkeala	Raimo Teitto, Pekka Voutilainen
1981	Valkeala	Raimo Teitto
1982	Vanamaja, Hämeenlinna	Antti Karttunen, Kari Syrjänen, Reino Hakala
1983	Tammela	Keijo Lumme
1984	Taavetti	Antti Korjus, Olli Kaiharju
1985	Luhtamaa, Nastola	Mauno Tonttila, Erkki Saloniemi
1986	Särkilähti, Mänttä	Pekka Kulju, Erkki Ahola
1987	Juuka	Raimo Riionheimo
1988	Vuotinainen, Karkkila	Urpo Vaahtera
1989	Kemora, Veteli	Hannu Saari
1990	Juupajoki	Reija Helminen
1991	Vetola, Töysä	Mikko Lähteenmaa, Jouko Mäenpää
1992	Luovi, Kotka	Antti Korjus
1993	Miehkälä, Lapjärvi	Jari Pelkonen
1994	Loppi	Raine Honkanen, Markku Piispa
1995	Parkano	Heikki Alkkioimäki
1996	Alavus	Jussi Vanha-Aho
1997	Kitee	Kari Kosonen
1998	Hornio, Vammala	Kai Toivola, Kari Kulmala
1999	Vetämajärvi, Alavus	Jussi Vanha-Aho
2000	Kerimäki	Petri Ikonen, Harri Naukkarinen
2001	Mäntsälä	Hannu Virta
2002	Raahel	Tuomas Keski-Korsu
2003	Ruovesi	Pirkko Herranen

69 SHOP HINNASTO

POOLOPAITA	23,55 €
COLLEGE	18,50 €
T-PAITA	10,10 €
BUFFIT	12,60 €
RUKAKUKSA	15,95 €
SNAPSIKUKSA	8,40 €
LIPPIS	10,10 €
MOTORISTIKANSIO	5,05 €
KANGASMERKKI	3,35 €
LINSSITARRA	1,70 €
ISO TARRA	0,85 €
PIENI TARRA	0,50 €
POSTIKORTTI	0,50 €
PYÖRÄMERKKI	18,50 €
PERUSLAATAT	8,40 €
KONTIOSTARA -MERKKI	13,00 €
VUOSILAATAT	2,50 €
AVAINNAUHA	5,90 €
RINTANEULA	5,90 €
SOLMIONEULA	9,25 €
EUROLASKIN	6,70 €
SUOMEN KARTTA	10,10 €
MOOTTORIPYÖRÄT	
CLASSIC	28,60 €
ROADRACE	21,85 €
SUPERBIKE	21,85 €
CUSTOM	16,00 €
MOTOCROSS	16,00 €
YLEISVOITELUSPRAY	5,90 €
SILIKONSPRAY	5,90 €

Soita ja tilaa!

69 SHOP, Asko Vesinen

Kivalterintie 22 A 12, 00640 HELSINKI

p. työ 09 752 712, matkap. 041-469 8269

email: shop@mp69.org.